RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 5 februari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0570 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0123-A

Verzoekende partij de heer Kris LAMOTE

vertegenwoordigd door advocaat Griet CNUDDE met

woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Brabantdam 56

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

Tussenkomende partijen 1. de heer Jan RASSCHAERT

2. mevrouw Myriam VAN MOSSEVELDE

vertegenwoordigd door advocaat Eric VAN HAUWERMEIREN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9260 Schellebelle,

Dendermondsesteenweg 19

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 20 oktober 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 24 augustus 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen van 21 april 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een verkavelingsvergunningswijziging verleend onder voorwaarden voor "het opsplitsen van de loten 1 en 2 (samengevoegd) in een lot A en een lot B, op een perceel gelegen te 9260 Schellebelle, Pijpoelstraat 31, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummer 855C2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 december 2018.

Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Eric VAN HAUWERMEIREN voert het woord voor de tussenkomende partijen.

1

De verzoekende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 26 december 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met een beschikking van 17 mei 2018 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Standpunt van de partijen

In de wederantwoordnota werpt de verzoekende partij de volgende excepties op:

"...

De schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomende partijen

De schriftelijke uiteenzetting van de Tussenkomende Partijen bevat volgende onderdelen :

"Omschrijving van het belang tot tussenkomst

Voorgaanden

TEN GRONDE:

- A. De grote noodzaak in Vlaanderen aan inkaveling en het creëren van bouwpercelen in de bestaande bouwzones
- B. Nopens de argumentatie in het eerdere verzoekschrift tot vernietiging en hun huidig verzoek tot vernietiging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen
- C. De opmerkingen van concluanten op het verslag van de provinciaal ambtenaar
- D. Nopens de achterliggende feiten in dit dossier"

De schriftelijke uiteenzetting die voornamelijk kritiek geeft op het verslag van de PSA bevat geen enkele repliek op de middelen van Verzoekende partij. In zoverre her en der in de schriftelijke uiteenzetting wordt gesproken over argumenten van Verzoekende partij, dient te worden opgemerkt, dat niet verwacht kan worden van Verzoekende partij dat zij zelf gaat zoeken aan welk middel dit argument eventueel kan gelinkt worden. De schriftelijke uiteenzetting is dan ook niet te linken aan enig verweer inzake de door verzoekende partij ontwikkelde middelen. Aangezien er niet wordt verduidelijkt in welke mate de middelen die door Verzoekende partij werden ontwikkeld ongegrond zouden zijn, is de uiteenzetting onontvankelijk, minstens ongegrond. Het laat de verzoekende partij immers niet toe zich te verdedigen.

De antwoordnota van de Verwerende Partij

De antwoordnota van de Verwerende Partij dateert volgens de datum die erop vermeld wordt, van 25.01.2018. Conform het schrijven van Uw Raad is ze op het eerste gezicht laattijdig.

Verzoekende partij verzoekt uw Raad om de ontvankelijkheid van de antwoordnota te onderzoeken. In zoverre ze laattijdig is, kan er naar inziens van Verzoekende partij geen rekening mee gehouden worden en dient ze uit de debatten te worden geweerd. ..."

Beoordeling door de Raad

1

Volgens artikel 75 van het Procedurebesluit kan een tussenkomende partij een schriftelijke uiteenzetting en eventuele geïnventariseerde overtuigingsstukken indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat op de dag na de betekening van de uitspraak over het verzoek tot tussenkomst.

Daar waar artikel 15, 4° Procedurebesluit op straffe van onontvankelijkheid vereist dat een verzoekende partij in het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen weergeeft, geldt een gelijkaardige vereiste niet voor een tussenkomende partij. Noch het DBRC-decreet, noch het Procedurebesluit vereisen dat een tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst of in haar schriftelijke uiteenzetting uitdrukkelijk een repliek voert op de argumenten van een verzoekende partij. Het staat een tussenkomende partij volledig vrij om al dan niet te antwoorden op de wettigheidskritiek van de verzoekende partij. Ook een schriftelijke uiteenzetting die geen of een onduidelijke repliek bevat op de argumenten van de verzoekende partij is ontvankelijk.

De exceptie wordt verworpen.

2.

Artikel 74, §1 bepaalt dat de verwerende partij een antwoordnota indient binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die bij een vordering tot vernietiging ingaat op de dag na de betekening van het afschrift van het verzoekschrift vermeld in artikel 19, 1° van het Procedurebesluit.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de griffie van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges op 8 december 2017 aan de verwerende partij een afschrift heeft bezorgd van het verzoekschrift. De termijn om een antwoordnota in te dienen verstreek dus op 25 januari 2018. De antwoordnota van 25 januari 2018 is tijdig ingediend.

De exceptie wordt verworpen.

V. FEITEN

De tussenkomende partijen dienen op 17 november 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen een aanvraag in voor "wijziging verkaveling V.73" op een perceel gelegen te 9260 Schellebelle, Pijpoelstraat 31.

De aanvraag heeft betrekking op de loten 1 en 2 van een bestaande verkaveling uit 1971. Deze loten zijn volgens de verkavelingsvoorschriften bestemd voor "koppelwoningen", maar kunnen "samengevoegd worden om bebouwd te worden met één enkele woning".

Thans zijn de loten 1 en 2 bebouwd met één woning die deels staat ingeplant op lot 1 en deels op lot 2.

De aanvraag beoogt een nieuwe splitsing van het terrein dat de loten 1 en 2 bestrijkt. Er wordt voorzien in een lot A, met "de bestaande en te behouden woning". Het lot A wordt volgens de voorschriften uit alle verkavelingsvoorwaarden gesloten. Het lot B wordt voorzien voor het oprichten van een "tweegezinswoning". Het lot B situeert zich tussen het lot A en het perceel van de verzoekende partij dat lot 3 uitmaakt van de bestaande verkaveling.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Dendermonde', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 december 2016 tot en met 20 januari 2017, dient de verzoekende partij een van de vijf bezwaarschriften in.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 21 april 2017 een verkavelingsvergunningswijziging onder voorwaarden aan de tussenkomende partijen. De voorwaarden zijn de volgende:

"...
De voorschriften dienen gewijzigd en/of aangevuld te worden als volgt:

2.1. Lot A

Toelichting	Stedenbouwkundig voorschrift
Bestaande en te behouden woning nr.	Blijft in de verkaveling behouden.
31 met afhangen, op en met grond en	De bestaande verkavelingsvoorschriften
tuingrond.	blijven behouden.

4.1.

Inplanting en gabariet	De voorgevellijn is te nemen op 6m achter de
	rooilijn.

4.2

Vloerpas :	Het peil van de ingangsdorpel ligt t.o.v. het
Gezien het horizontale verloop van het terrein is enkel een beperkt niveauverschil van de vloerpas t.o.v. de voorliggende straat toegelaten.	niveau van de voorliggende straat: - Niet lager - Niet hoger dan 0,35m boven dit niveau
4.5.	

van een ééngezinswoning aan te houde	eving
	en in
één fase uitgevoerd te worden.	

4.7.

Zonnepanelen,-boilers en	Zonnepanelen zijn toegelaten met een max.
schotelantennes	hoogte van 1m boven de dakrand. (bij plat dak)
	Schotelantennes op het dak zijn niet toegelaten.

Art. 5 Afzonderlijke garage, carport of berging

5.2.

Garage/carport	Een garage kan enkel in de woning voorzien worden. Enkel parkeerplaatsen of carports (lichte constructie) kunnen in de achterste tuinzone voorzien worden. Carports: max. hoogte 3m De carports kunnen ingeplant of opgericht worden op min. 20m achter de voorgevellijn, op min. 1m van de perceelsgrenzen of mits akkoord van de aanpalende op de perceelsgrens.
Parkeerplaatsen voortuinstrook	Mogen enkel verhard worden in

Parkeerplaatsen voortuinstrook	Mogen	enke	l verhard	worder	n in
	waterdoorlatende materialen.				
	Slechts	één	parkeerplaats	per	woon-
	gelegenheid is toegelaten				

6.2.

Zone voor gemene oprit	Het recht van doorgang vervalt.	
	Buiten de gebruikelijke terrassen en toegangen	
	zijn geen bijkomende verhardingen in de	
	achtertuinstrook toegelaten.	

De loten kunnen slechts vervreemd of verkocht worden nadat de bestaande veranda op lot A is afgebroken."

---"

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 23 mei 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 juni 2017 om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunningswijziging te weigeren. Het verslag luidt onder meer als volgt:

"

De juridische aspecten

..

Appellant merkt terecht op dat een lot niet zomaar uit een verkaveling kan worden gesloten.

Artikel 4.6.8. VCRO stelt dienaangaande:

. . .

Een gedeeltelijke verzaking is dus enkel mogelijk indien de eigenaars van de loten 3 en 4 hiervoor hun akkoord verlenen én volgens de formaliteiten zoals hierboven vermeld. Dit is hier niet het geval.

Bijkomend dient geoordeeld dat het lot A in de oorspronkelijke verkaveling onbestaande is, zodat uberhaupt niet kan worden verzaakt aan dit lot A. Enkel de loten 1 en 2 kunnen uit de verkaveling worden gehaald, in dat geval komt voorliggende verkavelingswijziging zonder voorwerp.

Uit voorgaande dient te worden geconcludeerd dat het lot A enkel uit voorliggende wijziging tot verkavelingsvergunning kan worden gesloten. Voor het lot A blijven de stedenbouwkundige voorschriften van de oorspronkelijke verkaveling (loten 1 en 2) gelden. ..."

De verwerende partij organiseert een hoorzitting op 4 juli 2017. De tussenkomende partijen bezorgen aan de verwerende partij met een brief van 7 juli 2017 een bijkomende nota, met een aantal bijlagen waaronder een aangepast plan. In het aangepast plan wordt voor lot A niet meer vermeld "uit de verkavelingsvoorwaarden gesloten".

Op 24 augustus 2017 verklaart de verwerende partij het administratief beroep ongegrond en verleent een vergunning voor verkavelingswijziging. De verwerende partij motiveert de beslissing onder meer als volgt:

" ...

De juridische aspecten

. . .

Volgens het verkavelingsplan wordt het lot A uit de verkavelingsvoorwaarden (zowel van de oorspronkelijke als wijziging) gesloten. De stedenbouwkundige voorschriften stellen voor lot A: "Bestaande en te behouden woning nr 31 met afhangen, op en met grond en tuingrond. Wordt uit de oorspronkelijke verkaveling en uit huidige herverkaveling gesloten." Appellant merkt terecht op dat een lot niet zomaar uit een verkaveling kan worden gesloten. Dit standpunt kan niet worden bijgetreden : het uitsluiten van delen van een verkaveling behoort tot wat mogelijk is door middel van een verkavelingswijziging.

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Artikel 4.3.1, §2 VCRO stelt dat de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

. . .

Voorliggende wijziging van verkaveling heeft tot doel een bijkomend lot te creëren voor de oprichting van een tweewoonst. De aanvraag situeert zich binnen een residentiële woonomgeving gekenmerkt door vrij ruime percelen bebouwd met overwegend vrijstaande eengezinswoningen, met veel kwalitatief groen. Het lot B heeft een oppervlakte van 775m² hetgeen in overeenstemming is met de omliggende perceelsgrootte.

Het verkavelingsplan voorziet in een bouwzone met een bouwdiepte op gelijkvloers en verdieping van 15m en bouwvrije zijdelingse stroken van 3m. De kroonlijsthoogte wordt bepaald op maximaal 6,30m, dakvorm is verplicht plat. Deze voorschriften zijn stedenbouwkundig aanvaardbaar. Op het aanpalend lot 3 bevindt zich een eengezinswoning welke recent werd verbouwd en uitgebreid: de bouwdiepte op verdieping bedraagt 15m en de woning is afgedekt met een plat dak. De bebouwing in de onmiddellijke

omgeving is bovendien zeer divers naar architectuur en stijl, met o.a. het voorkomen van verschillende dakvormen. Het gevraagde is geenszins vreemd aan de omgeving.

Het lot B is bestemd voor een tweewoonst, waarbij niet nader is gespecifieerd of de opdeling van de woonentiteiten verticaal of horizontaal zal geschieden. Vermoedelijk beoogt aanvrager een traditionele opdeling waarbij één appartement op het gelijkvloers en één appartement op de eerste verdieping wordt voorzien. Het voorzien van een meergezinswoning is op die plaats niet wenselijk, gelet op het residentieel, open en groen karakter van de wijk. Immers, de ruimtelijke impact op de omgeving is van een meergezinswoning beduidend groter dan van een eengezinswoning.

Wanneer evenwel een verticale opdeling gerealiseerd wordt zal de impact op de omgeving beperkt blijven. Het gevraagde zal onder die voorwaarde niet resulteren in een hinder die de maat van normale burenhinder zal komen te overstijgen. Er zal normaliter immers geen inkijk meer genomen worden vanuit leefruimtes op de verdieping, wat bij een horizontale opdeling wel het geval zou zijn.

Een dergelijke verticale opdeling, met een linker en rechter deel, met slechts 1 voordeur in het midden, zal ruimtelijk aanvaardbaar blijken op die plek, aangezien dit naar uiterlijk quasi niet te onderscheiden zal zijn van andere eengezinswoningen.

Onder die voorwaarde zal het gevraagde de goede plaatselijke aanleg niet verstoren.

Besluit

Vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning wordt verleend onder volgende voorwaarden :

- De voorwaarden zoals opgenomen in het bestreden besluit, aangevuld met de voorwaarde dat de opdeling van de tweewoonst niet horizontaal mag gebeuren, maar wel verticaal, er dient dus een linker en rechter deel te zijn, met slechts 1 voordeur in het midden.
- De loten kunnen slechts vervreemd of verkocht worden nadat de bestaande veranda op lot A is afgebroken.
- De voorschriften worden gewijzigd/aangevuld als volgt :

2	1	1 /	ot A
۷.	Ι.	L	лΑ

Toelichting	Stedenbouwkundig voorschrift	
Bestaande en te behouden woning nr.	Blijft in de verkaveling behouden.	
31 met afhangen, op en met grond en	De bestaande verkavelingsvoorschriften	
tuingrond.	blijven behouden.	
4.1.		
Inplanting en gabariet	De voorgevellijn is te nemen op 6m achter de	
	rooilijn.	
4.2		
Vloerpas:	Het peil van de ingangsdorpel ligt t.o.v. het	
Gezien het horizontale verloop van het	niveau van de voorliggende straat:	
terrein is enkel een beperkt	- Niet lager	
niveauverschil van de vloerpas t.o.v.	- Niet hoger dan 0,35m boven dit niveau	
de voorliggende straat toegelaten.		

4.5.

Bouwstijl	Het gebouw dient qua typologie de vormgeving van een ééngezinswoning aan te houden en in één fase uitgevoerd te worden.
4.7.	
Zonnepanelen,-boilers en	Zonnepanelen zijn toegelaten met een max.
schotelantennes	hoogte van 1m boven de dakrand. (bij plat dak)
	Schotelantennes op het dak zijn niet toegelaten.

Art. 5 Afzonderlijke garage, carport of berging 5.2.

Garage/carport	Een garage kan enkel in de woning voorzien worden. Enkel parkeerplaatsen of carports (lichte constructie) kunnen in de achterste tuinzone voorzien worden. Carports: max. hoogte 3m De carports kunnen ingeplant of opgericht worden op min. 20m achter de voorgevellijn, op min. 1m van de perceelsgrenzen of mits akkoord van de aanpalende op de perceelsgrens.
Parkeerplaatsen voortuinstrook	Mogen enkel verhard worden in waterdoorlatende materialen. Slechts één parkeerplaats per woongelegenheid is toegelaten
6.2.	
Zone voor gemene oprit	Het recht van doorgang vervalt. Buiten de gebruikelijke terrassen en toegangen zijn geen bijkomende verhardingen in de achtertuinstrook toegelaten.

Dat is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – EERSTE MIDDEL, EERSTE ONDERDEEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1, §1, tweede lid, artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 3° en artikel 4.6.8 VCRO, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, samen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtzekerheidsbeginsel en het

redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt uiteengezet in verschillende onderdelen. In het <u>eerste onderdeel</u> wordt het toegelicht als volgt:

" . . .

Toelichting bij het eerste middel

. .

Volgende aanpassingen werden gedaan aan de aanvraag teneinde de vergunning te verlenen:

(1.) De aanvrager voorzag in zijn aanvraag dat 'Lot A' uit 'alle verkavelingsvoorwaarden gesloten' zou worden (zie art. 2.1. verkavelingsvoorwaarden bestreden vergunningsaanvraag).

In de aanvraag voorziet de aanvrager in art. 2.1.:

"Lot A: Bestaande en te behouden woning nr. 31 met afhangen, op en met grond en tuingrond. Wordt uit de oorspronkelijke verkaveling en uit huidige herverkaveling gesloten."

En als verordende bepalingen desbetreffend : "Uit alle verkavelingsvoorwaarden gesloten."

In de bestreden beslissing voorziet men een wijziging van de aanvraag stellende :

"Lot A

Blijft in de verkaveling behouden. De bestaande verkavelingsvoorschriften blijven behouden."

Lot A dat niet bestaat in de originele verkaveling en verkavelingsvoorschriften wordt derhalve 'ingesloten' in de verkavelingsvergunningsaanvraag door een wijziging van de verkavelingsvergunningsaanvraag en verkavelingsvoorschriften ten gevolge van de beslissing van de deputatie.

De motivering die de Deputatie geeft aan deze wijziging is de volgende :

"Volgens het verkavelingsplan wordt het lot A uit de verkavelingsvoorwaarden (zowel van de oorspronkelijke als wijziging) gesloten. De stedenbouwkundige voorschriften stellen voor lot A: "Bestaande en te behouden woning nr 31 met afhangen, op en met grond en tuingrond. Wordt uit de oorspronkelijke verkaveling en uit huidige herverkaveling gesloten."

Appellant merkt terecht op dat een lot niet zomaar uit een verkaveling kan worden gesloten.

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden : het uitsluiten van delen van een verkaveling behoort tot wat mogelijk is door middel van een verkavelingswijziging."

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat de motivering in de bestreden beslissing niet strookt met de beslissing om 'Lot A' toch in de verkaveling te 'houden' aangezien Lot A niet bestaat in de oorspronkelijke verkavelingsvergunning en dan ook niet kan 'behouden' blijven. De motivering is bovendien inconsistent en tegenstrijdig, minstens verwarrend en onvolledig nu er enerzijds wordt gesteld dat een lot inderdaad niet zomaar uit een

verkaveling kan worden gesloten en anderzijds dat het uitsluiten van delen van een verkaveling behoort tot wat mogelijk is door middel van een verkavelingswijziging.

Anderzijds dient te worden opgemerkt dat het wijzigen van de verkavelingsvergunningsaanvraag op dit punt bezwaarlijk kan worden beoordeeld als een bijkomstigheid.

Zoals de PSA terecht opmerkt kan men niet verzaken aan een deel van de verkaveling in zoverre met niet voldoet aan de voorwaarden van art. 4.6.8. VCRO dat bepaalt :

. . .

Conform de aanvraag verzoekt de aanvrager van de wijziging van de verkavelingsvergunning om 'lot A', te weten de bestaande woning met grond en tuingrond, uit te sluiten uit de verkaveling. Zoals hierboven beklemtoond betreft dit een woning die qua inplanting manifest afwijkt van de oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften. Dit lot wordt door de aanvrager benoemd als 'Lot A'. Voor een nieuw lot, te weten een deel van lot 1 en 2 (genoemd 'lot B') worden er nieuwe voorschriften voorzien.

De aanvrager stelt in zijn aanvraag herhaaldelijk en op meerdere plaatsen, o.m. in zijn voorstel van gewijzigde verkavelingsvoorschriften: "LOT A: Bestaande en te behouden woning nr. 31 met afhangen, op en met grond en tuingrond. **Wordt uit de oorspronkelijke verkaveling en uit huidige herverkaveling gesloten.**" De aanvrager wenst derhalve duidelijk te verzaken aan een deel van de verkavelingsvergunning.

De verzaking impliceert dat op de initiële verkaveling geen verkavelingsvoorschriften van 1971 meer van toepassing zijn voor wat betreft de woning nr. 31 met grond en tuingrond en dat hiermee niet langer de verordende voorschriften zouden gelden die de Verzoekende Partij rechtszekerheid geeft over de maximale bebouwingsmogelijkheden en de bij de verkavelingsvergunning bepaalde verschijningsvorm.

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt het volgende (Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 173):

"... 524. Vandaag bevat het DRO geen regeling aangaande de verzaking van de verkavelingsvergunning. Het Hof van Cassatie aanvaardt dergelijke mogelijkheid evenwel. De verzaking gebeurt vandaag meestal middels een aangetekende zending naar het vergunningverlenende bestuursorgaan. De verzaking heeft gevolg als die overheid akte neemt van de afstand. De rechtsleer signaleert echter dat een verzaking geen afbreuk mag doen aan de rechten van derden. Een afstand door de verkavelaar zal "niet meer mogelijk zijn wanneer reeds een aanvang werd genomen met de realisatie van de verkavelingsvergunning, hetzij door de vervreemding van één of meerdere loten, hetzij door de uitvoering van de werken waaraan de aflevering van de vergunning werd verbonden. In dergelijk geval zal een "afstand" van de verkavelingsvergunning. Een afstand van de procedure van wijziging van de verkavelingsvergunning. Een afstand van de verkavelingsvergunning ná de (gedeeltelijke) uitvoering ervan blijft wel mogelijk door de eigenaar die alle loten heeft verworven of in geval van akkoord van alle eigenaars". 525. Die beginselen worden nu decretaal vormgegeven, om elke rechtsonzekerheid omtrent de mogelijkheid en het statuut van de verzaking weg te nemen. ..."

Hieruit volgt dat voor een verzaking van een verwezenlijkte verkaveling, aan drie voorwaarden dient te worden voldaan:

- 1) alle eigenaars moeten hun akkoord geven;
- 2) dit dient aangetekend te gebeuren;

3) het vergunningverlenend orgaan dient akte te nemen van deze verzaking (zie RvVb, nr. A/2015/0079 van 24 februari 2015 in de zaak 1213/0303/SA/2/0286).

Aan deze voorwaarden werd niet voldaan middels de aanvraag, reden waarom de aanvrager niet kon voorzien dat 'Lot A' (dat niet bestaat) uit de verkaveling zou worden gesloten. De aanpassing van de aanvraag impliceert naar inziens van Verzoekende Partij in dit geval dan ook dat er wel degelijk sprake is van een essentiële wijziging die niet voldoet aan het begrip beperkte aanpassing van de plannen" van artikel 4.3.1. § 1 VCRO (T. EYSKENS, "Het begrip essentiële wijziging na het openbaar onderzoek", T.R.O.S. 2004, 34-36). Het wijzigen van het voorwerp van de aanvraag kan immers bezwaarlijk als bijkomstig afgedaan worden. Ze is klaar en duidelijk ingegeven om de aanvraag te 'repareren'. Zulks is niet de opzet van art. 4.3.1, §1, tweede lid VCRO. Bovendien is de aanpassing allesbehalve 'bijkomstig': het (opnieuw) insluiten van een deel van de verkaveling waaraan de verkavelaar onwettig wenst te verzaken, is geen detail.

Het wijzigingen van een verkavelingsvergunningsaanvraag door als vergunningverlenende overheid <u>zelf</u> over te gaan tot het **herformuleren** van de aanvraag en het toevoegen van verkavelingsvoorschriften voor een (onbestaand) lot waarvan de aanvrager zelf vroeg om het als zijnde 'woning nr. 31 met grond en tuingrond' te schrappen uit de vergunning, is niet toelaatbaar krachtens art. 4.3.1.§1 VCRO. De vergunningverlenende overheid had moeten vaststellen dat de aanvraag niet voor vergunning vatbaar is en had de vergunning moeten weigeren gelet op de schending van art. 4.6.8. VCRO.

. . .

(6.) Conclusie

Samengevat is er sprake van wijzigingen van de aanvraag en van de verkavelingsvoorschriften die geenszins als bijkomstig kunnen worden aangemerkt en minstens aanleiding dienden te geven tot een nieuwe aanvraag en een nieuw openbaar onderzoek (Memorie van Toelichting, Parl. St. VL. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 128, nr. 410; F. De PRETER, "Lasten en voorwaarden verbonden aan stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsvergunningen", T.R.O.S. 2003, 10; F. De PRETER, "De derde in de procedure tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning", T.R.O.S. 2007, 14-15).

Op straffe van de waarborgen die de reglementaire procedure van openbaarmaking aan de belanghebbende derde biedt volkomen te negeren, wordt deze substantiële pleegvorm miskend indien, na de formaliteit van het openbaar onderzoek, aan de oorspronkelijk bij het college van burgemeester en schepenen ingediende aanvraag essentiële wijzigingen of aanvullingen werden aangebracht die niet aan de formaliteit van het openbaar onderzoek zijn onderworpen en die als grondslag dienen voor het advies van de GSA en voor het nemen van de bestreden beslissing. In casu blijken de aanpassingen van de aanvraag, na het afsluiten van het openbaar onderzoek essentieel voor het verlenen van de bestreden vergunning. De door de vergunningverlenende overheid zelf tot stand gebrachte wijzigingen van de aanvraag is dan ook een flagrante schending van de rechten van de belanghebbenden en van het algemeen belang.

..."

De verwerende partij repliceert:

"..

Verzoekende partij meent dat de deputatie het lot A niet uit de verkaveling kan sluiten, minstens dat dit een niet toegelaten 'essentiële wijziging' van de aanvraag inhoudt.

De deputatie oordeelt:

. . .

Het gegeven dat in de motivering wordt gesteld dat de appellant 'terecht' opmerkt, is overduidelijk een louter materiële vergissing. Dit is het gevolg van het gebruik van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar als beslissingsvoorbereidend document.

De bedoeling van de deputatie is niet mis te verstaan. Zij acht het uitsluiten van een deel van de verkaveling mogelijk bij verkavelingswijziging, anders dan wat appellant –huidige verzoekende partij- betoogde.

Het louter gegeven dat het lot A volgens de deputatie behouden dient te blijven in de verkaveling maakt geen essentiële wijziging uit.

Verzoekende partij toont alleszins niet aan waarom dit essentieel zou zijn, nu het louter behoud van de bestaande woning in beide gevallen het ruimtelijk gevolg is.

De essentie van de aanvraag is de afsplitsing en creatie van een nieuw lot waarop 2 wooneenheden kunnen gebouwd worden.

..."

De argumentatie van de tussenkomende partijen in de schriftelijke uiteenzetting bevat geen afzonderlijke titel ter repliek op het eerste onderdeel van het eerste middel. Het standpunt van de tussenkomende partijen dat mogelijks begrepen kan worden als geheel of gedeeltelijk betrekking hebbend op het eerste onderdeel van het eerste middel, is het volgende:

"...

- B. NOPENS DE ARGUMENTATIE IN HET EERDERE VERZOEKSCHRIFT TOT VERNIETIGING EN HUN HUIDIG VERZOEK TOT VERNIETIGING VOOR DE RAAD VOOR VERGUNNINGENBETWISTINGEN
- B.1. Tegenpartij becommentarieerde op pag. 6 en pag. 7 van hun verzoekschrift tot vernietiging, nu volledig hernomen in hun VERZOEK TOT VERNIETIGING een eerdere verkavelingsaanvraag uit 2016. Wanneer concluanten de opmerkingen vanwege het CBS Wichelen uit deze eerdere weigeringsbeslissing dd. 9.9.2016 volledig ter harte namen en dit opvolgden in tweede aanvraag, zijn appellanten daarover verbolgen... En hebben ze op het CBS Wichelen bladzijden lange scherpe kritiek.

Een tweede ernstig probleem in het beroepsverzoekschrift en nu in het verzoekschrift tot vernietiging, blijkt te zijn dat appellanten niet schijnen te begrijpen dat men de verkavelingsaanvraag en de verkregen verkavelingsvergunning vanwege de Gemeente SAMEN DIENT TE LEZEN om te weten wat er juist beslist werd door het College van Burgemeester en Schepen.

De VERGUNNING verleent door de BESTENDIGE DEPUTATIE herneemt heel duidelijk de eerdere en de vervolgens bijkomend opgelegde verkavelingsvoorwaarden.

Een gans deel van hun omstandig betoog valt dan immers , met bladzijden tegelijk , onmiddellijk van argumentatie tafel

Verzoekers hadden het CBS Wichelen , goedbedoeld , gevraagd om het LOT A (waarop hun woning gebouwd staat) uit de verkavelingswijziging uit te sluiten. De door tegenpartij bestreden

beslissing weigert dit te doen , dus alle argumentatie over het uitsluiten van een perceel uit de verkaveling is niet aan de orde , want het is juridisch niet gebeurd. De bestreden beslissing die iets niet doet , moet dus om die reden dan ook niet keer op keer in het beroepsverzoekschrift aangevallen worden alsof deze vergunning het wel zou gedaan hebben.

Het beogen uit te sluiten uit de verkaveling van lot A is NIET GEBEURD. Concluanten hebben, dit ook niet meer herhaald voor de Bestendige Deputatie.

Men moet er dan ook niet altijd op terug komen (nochtans gans blz 10 – midden blz. 11: hun eerste middel faalt volledig)

De provinciaal Stedenbouwkundig Ambtenaar gaat in feite volledig mee in deze verkeerdelijke opvatting. Er is GEEN UITSLUITING, er is GEEN VERZAKING. Nieuw lot A bleef zowel in de argumentatie van concluanten voor de Bestendige Deputatie als in het Besluit dd. 24/8/2017 van de Deputatie, behoort het perceel met het huis waarin concluanten wonen tot de verkaveling.

Waarbij op pag 10 par 2.4. in fine een tekstuele fout en/of onduidelijkheid bleef staan over een werkelijk heel belangrijk aspect van het advies...

2. Lot A is niet uit de verkaveling gesloten , dus het CBS Wichelen kan weldegelijk concluanten verplichten hun veranda aan het bestaande woning af te breken bij het indienen van een BOUWDOSSIER voor de meergezinswoning . Ook de DEPUTATIE handhaaft dit.

..."

De verzoekende partij dupliceert:

"... Lot A

De Verwerende partij stelt op pagina 3 van haar antwoordnota dat de motivering van de bestreden beslissing een materiële vergissing bevat en dat dit het gevolg is van het feit dat het verslag van de PSA gebruikt is als voorbereidend document. De Verwerende partij gaat met dit argument echter voorbij aan het gegeven dat de motivering van een beslissing klaar en helder moet zijn voor de rechtzoekende en haar in staat moet stellen haar verweer te voeren met kennis van zaken omtrent de precieze inhoud van de beslissing en haar motieven. Het verschaffen van een motivering omtrent de bestreden beslissing nadat het besluit werd genomen, is niet aanvaardbaar.

Verwerende Partij verduidelijkt anderzijds niet waarom zij van oordeel zou zijn dat art. 4.6.8. VCRO alsook art. 4.3.1.§1 VCCRO niet zouden zijn geschonden. Zij verduidelijkt ook niet waarom zij van oordeel is dat 'Lot A' wel zou bestaan en derhalve 'behouden' zou kunnen worden.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de eigen conclusie van het eerste middel stelt de verzoekende partij dat er "samengevat" sprake is van wijzigingen van de aanvraag en verkavelingsvoorschriften die niet als bijkomstig kunnen worden beschouwd en minstens aanleiding dienden te geven tot een nieuwe aanvraag en een nieuw openbaar onderzoek, hetgeen derhalve dient begrepen worden als de essentie van het middel dat in de diverse onderdelen wordt uiteengezet.

2.

Artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO, in de toepasselijke versie, bepaalt het volgende:

u

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen.

Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
- 2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;
- 3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

..."

Het tweede lid van deze bepaling laat toe om voorwaarden op te leggen om de overeenstemming te waarborgen met het recht en de goede ruimtelijke ordening. Het feit op zich dat een voorwaarde, met inbegrip van een beperkte aanpassing van de plannen, wordt opgelegd om een vergunning te kunnen verlenen, volstaat dus niet om te besluiten dat de voorwaarden of de planaanpassingen de perken van artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO te buiten gaan.

Het derde lid van de aangehaalde bepaling werd toegevoegd bij artikel 45 van het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid.

Tijdens de parlementaire voorbereiding bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, werd de wijziging van de hiervoor geciteerde bepaling toegelicht als volgt (*Parl. St. VI. Parl. 2013-2014*, 2371, nr. 1, p. 34):

- "1. Met het wijzigingsdecreet van 16 juli 2010 werd een aanpassing doorgevoerd aan artikel 4.3.1, §1, VCRO, waardoor ook in graad van beroep door de deputatie kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen. De voorwaarde dat de aanpassing enkel betrekking mag hebben op kennelijk bijkomstige zaken werd toen behouden, maar maakt het oplossingsgericht vergunnen in de praktijk vaak onmogelijk.
- 2. Teneinde de vergunningverlenende overheid op dat vlak meer mogelijkheden te bieden, wordt artikel 4.3.1, §1, tweede lid, VCRO, aangepast, zonder dat wordt geraakt aan de essentiële elementen van de rechtsbescherming van derden.

Een aanpassing van de plannen wordt volgens het aangepaste artikel 4.3.1, §1, VCRO, mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

- 2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;
- 3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Op deze manier maakt het decreet op een evenwichtige wijze het oplossingsgericht vergunnen mogelijk, waarbij zowel de belangen van derden als de belangen van de aanvrager worden gevrijwaard.

3. De SARO merkt op dat voorliggend ontwerp van decreet dezelfde bepaling in de VCRO invoert als het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. Zij herneemt uit haar advies van 5 juni 2013 dat de voorwaarden zeer vaag zijn.

Echter, de mogelijke situaties waarin al dan niet afbreuk wordt gedaan aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening, kunnen dermate verschillend zijn, dat een vastgelegde lijst inherent altijd ontoereikend zal zijn. De toepassing van deze bepaling veronderstelt dan ook een dossiermatige beoordeling aan de hand van de feitelijke elementen van de concrete vergunningsaanvraag.

4. De SARO stelt verder terecht vast dat via voorliggende wijziging van de VCRO niet geregeld wordt in welke zin planaanpassingen mogelijk zijn als er geen openbaar onderzoek vereist is.

Het decreet wordt dan ook aangepast in die zin dat een aanpassing van de plannen, slechts mogelijk is wanneer:

- 1° de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
- 2° de wijzigingen tegemoetkomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend 'of betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken';
- 3° de wijzigingen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee brengen.

Door deze toevoeging wordt duidelijk dat beperkte aanpassingen mogelijk zijn op initiatief van het vergunningverlenend bestuursorgaan, maar dat ook hier een grens staat op wat mogelijk is zonder tweede openbaar onderzoek."

Artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO expliciteert aldus de doelstelling van de mogelijkheid om voorwaarden op te leggen met inbegrip van een beperkte aanpassing van de ingediende plannen. Een aanpassing van de stedenbouwkundige plannen strekt ertoe om een onverenigbaarheid van de vergunningsaanvraag met het recht of de goede ruimtelijke ordening te remediëren. Die finaliteit wordt in de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid als volgt verwoord: "Door het opleggen van een voorwaarde geeft het vergunningverlenende bestuursorgaan te kennen dat zonder deze voorwaarde het aangevraagde niet vergunbaar is." (Parl.St. VI.Parl. 2008-09, 2011/1, 116). De finaliteit van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO is niet gewijzigd door het wijzigingsdecreet van 4 april 2014.

Zowel uit de bewoordingen van artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO als uit de toelichting blijkt dat nog steeds enkel "beperkte" aanpassingen van de plannen mogelijk zijn tijdens de administratieve vergunningsprocedure. In de geciteerde toelichting wordt een "beperkte aanpassing" beschouwd als "kleine planwijzigingen".

3.

In het <u>eerste onderdeel</u> van het eerste middel stelt de verzoekende partij in essentie dat de wijziging om lot A in de verkaveling te behouden bezwaarlijk kan worden beoordeeld als een bijkomstigheid.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de oorspronkelijke aanvraag van de tussenkomende partijen voorzag in het creëren van twee nieuwe loten (de loten A en B) op het terrein van de loten 1 en 2 van een verkavelingsvergunning van 1971.

Artikel 2.1 van de "gewijzigde verkavelingsvoorschriften" in de aanvraag luidt als volgt:

2.1Lot A

Toelichting

Stedenbouwkundig voorschrift

Bestaande en te behouden woning nr.
31 met afhangen, op en met grond en tuingrond.

Wordt uit de oorspronkelijke verkaveling en uit de huidige herverkaveling gesloten.

Zowel door de vergunningverlenende overheid in eerste administratieve aanleg, als door de verwerende partij werd een vergunning verleend onder de voorwaarde dit voorschrift als volgt te wijzigen:

1.1. Lot A

Toelichting	Stedenbouwkundig voorschrift
Bestaande en te behouden woning nr.	Blijft in de verkaveling behouden.
31 met afhangen, op en met grond en	De bestaande verkavelingsvoorschriften
tuingrond.	blijven behouden.

Deze voorwaarde komt er op neer dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag wordt gewijzigd. Daar waar de oorspronkelijke aanvraag tot doel had om lot A uit alle verkavelingsvoorschriften (oorspronkelijke verkavelingsvergunning en verkavelingswijziging) te sluiten, wordt in de bestreden beslissing een vergunning verleend voor precies het tegenovergestelde. De verwerende partij heeft daardoor een vergunning verleend voor een verkavelingsplan en voorschriften, die substantieel verschillen van de oorspronkelijke aanvraag en derhalve niet kunnen ingepast worden in artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO, dat enkel een beperkte aanpassing van de plannen toelaat.

Indien de verwerende partij, net als de vergunningverlenende overheid in eerste administratieve aanleg, tot de conclusie komt dat de vergunningsaanvraag niet kan leiden tot een vergunning in de mate dat erin voorzien is om lot A uit alle verkavelingsvoorwaarden te sluiten - los van de vraag of dergelijk voorschrift "behoort tot wat mogelijk is door middel van een verkavelingswijziging" – dan kan de verwerende partij dit niet remediëren door een voorwaarde die er op neerkomt dat de essentie van aanvraag wordt gewijzigd, maar dient ze de aanvraag te weigeren.

Het eerste onderdeel van het middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De verzoeken tot tussenkomst van de heer Jan RASSCHAERT en mevrouw Myriam VAN MOSSEVELDE zijn ontvankelijk.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 augustus 2017, waarbij aan de tussenkomende partijen een verkavelingsvergunningswijziging wordt verleend onder voorwaarden, voor het opsplitsen van de loten 1 en 2 (samengevoegd) in een lot A en een lot B, op een perceel gelegen te 9260 Schellebelle, Pijpoelstraat 31, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummer 855C2.
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verwerende partij.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openba	are zitting van 5 februari 2019 door de vierde kamer
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vierde kamer,

Nathalie DE CLERCQ

Chana GIELEN